

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

17. KVĚTNA 2020

Z obsahu:

**O blahoslavenstvích -
Blahoslavení,
kdo jsou pronásledováni
pro spravedlnost**

Katecheze
papeže Františka
z 29. dubna 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Svatý Leontij Rostovský
Libor Rösner
- strana 4 -

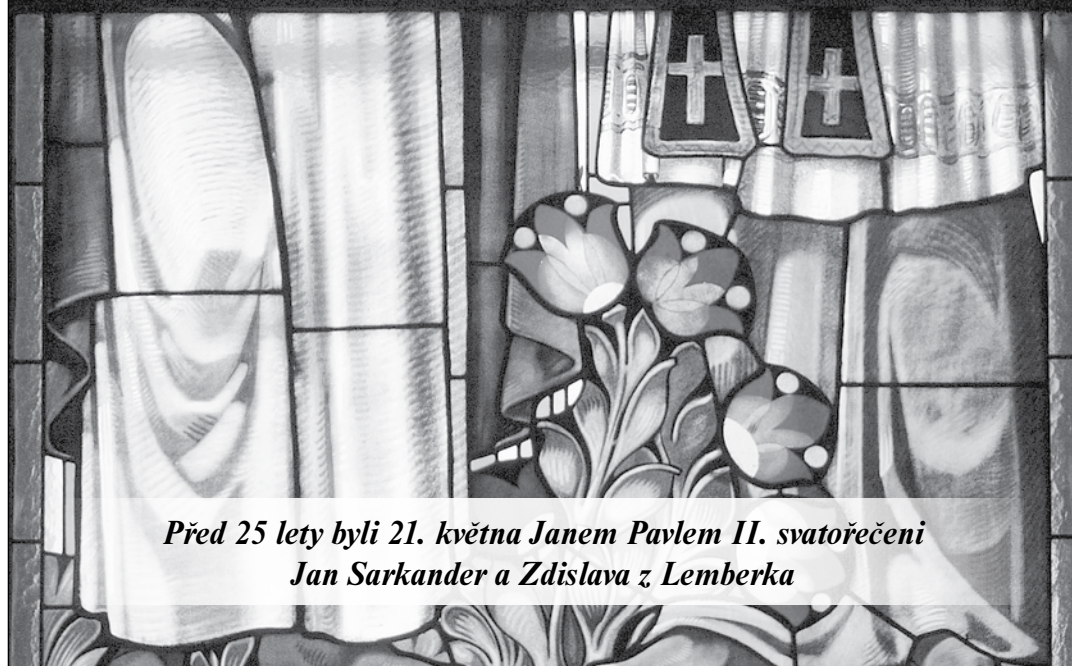
**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (2)**
- strana 5 -

Nejkrásnější květ ráje (3)
Kardinál Alexis Henri
Marie Lépicier O.S.M.
- strana 7 -

Rudá růže lásky ke Kristu
fr. Štěpán M. Filip OP
- strana 10 -

**Hlas umlčené Církve
(2 - dokončení)**
Vrchol oběti
italské mystičky
a stigmatizované
Boží služebnice Marie
Terezie Carloni
- strana 11 -

**Hodina, která má
cenu života**
- strana 13 -

*Před 25 lety byli 21. května Janem Pavlem II. svatořečeni
Jan Sarkander a Zdislava z Lemberka*

Svatá Zdislava a Svatý Jan Sarkander, vitráž v kostele svatého Cyrila a Metoděje v Olomouci

O blahoslavenstvích - Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost (Mt 5,10-12)

Katecheze papeže Františka z 29. dubna 2020, Řím, knihovna Apoštolského paláce

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnešní audienci končíme cyklus o evangelních blahoslavenstvích. Jak jsme slyšeli, to poslední hlásá eschatologickou radost těch, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost.

Toto blahoslavenství zvěstuje stejnou blaženost jako to první. Nebeské království patří pronásledovaným, stejně jako chudým v duchu. Je proto zřejmé, že

jsme dospěli k cíli jednotící cesty, rozvíjené předcházejícími blahoslavenstvími.

Chudoba v duchu, pláč, tichost, žízeň po svatosti, milosrdenství, očištěné srdce a skutky pokoje mohou vést k pronásledování kvůli Kristu, avšak toto pronásledování je nakonec příčinou radosti a velké odměny v nebi. Všechna blahoslavenství jsou paschální cestou, vedoucí od života podle světa k životu podle Boha, od živo-

ta řízeného tělem, tedy sobectvím, k životu řízenému Duchem.

Svět se svými idoly, kompromisy a prioritami nemůže schvalovat tento způsob života. „Struktury hříchu“⁽¹⁾ - často produkované lidským smýšlením, jsou cizí Duchu pravdy, kterého svět nemůže přijmout (Jan 14,17), a nemohou než odmítat

Pokračování na str. 9

„Pro mě žít je Kristus a zemřít je zisk.“ Slova svatého apoštola Pavla (srov. Flp 1,21) si na svůj náhrobní kámen vybrala služebnice Boží Marie Terezie Carloni (str. 11-12). Tato pozoruhodná žena ona slova naplnila ve svém životě měrou vrchovatou. Při pozorném čtení jejího životního příběhu člověka až zamrazí, když si uvědomí, jak Bůh i v nedávné době tak mimořádně působil ve světě pro záchranu pronásledovaných křesťanů skrze oběti jedné omilostněné a spravedlivé lidské duše. I dnes jsou křesťané po celém světě pronásledováni, a proto je naší povinností na ně pamatovat aspoň v modlitbě - a samozřejmě prosme i za jejich pronásledovatele. A právě dnešní neděli jsme k tomu katolickou církví zvláštním způsobem vybízeni...

Polské mystičce Alici Lenczewské Ježíš sdělil, že přicházejí dny, kdy nebude jiné možnosti, než být s ním a plnit jeho vůli, anebo být se satanem a proti Ježíši bojovat. (str. 5-6) Ačkoliv to bylo před 34 lety, musíme si přiznat, že tuto skutečnost prožíváme dnes. Neboť, jak pravil Ježíš o několik dní dříve: „Když Mě lidé nechtějí poslouchat, učím je skrze události.“ A to je bolestné. Je zřejmé, že zkouška, kterou dnes celý svět i katolická církev procházejí, je bolestnou očištnou cestou, na jejímž konci má být obrácení mnohých k Ježíši a v konečném důsledku život věčný v nebi - nás i těchto obrácených. A i když je velmi náročné tuto realitu přijmout, přece jen to dává smysl,

Editorial

neboť - slovy Ježíše: „Lepší je bolest vedoucí k životu než příjemnosti způsobující smrt.“

Nicméně, celé toto poučení v sobě skrývá jednu skutečnost, kterou lze snadno přehlédnout, protože je nám to jaksi přirozené: ono se to týká i každého z nás! I když jsme lidmi viry, pro Ježíše - pro Boha je rozhodující, zda a do jaké míry spolupracujeme s jeho milostmi. Asi se na věčnosti budeme divit, že mnozí námi „odsouzení k zániku“ dosáhli více než my, kdo jsme třeba obdrželi mnohonásobně více darů k rozlišování dobra a zla, k poznání Trojjediného Boha, k odhalení znamení času... Jak jsme odpovídali? A možná proto se s oněmi námi odsouzenými setkáme při blaženém patření na Boží tvář... Tedy, pokud naše domněnky o nás samých nebudou jiné, než ty spravedlivé - Boží...

S touhou po spravedlnosti, svatosti života se pojí ještě jedna myšlenka, kterou častěji v různých obměnách opakujeme: Udělal by Bůh ve světě něco jinak, kdyby v něm žilo více spravedlivých? Bible nás učí, že Bůh, ačkoliv je všemohoucí, touží spolupracovat s člověkem a chce mu ponechat jeho díl zodpovědnosti nejen za sebe, ale i za druhé. Ostatně, cítit se zodpovědný za jiného člověka je vyjádřením respektu a lásky k němu. A jestliže

Bůh miloval všechny lidi až k prolití krve a chce, aby se stejnou láskou milovali i oni navzájem, co mě opravňuje k tomu, abych hleděl jen na sebe či jen na některé? Kdyby v dnešních dnech žilo více tak svatých lidí jako Marie Terezie Carloni, nevypadal by svět jinak? Kdyby se každý z nás snažil ještě více milovat Boha, a to tak, že by tomu odpovídal každý náš skutek, každá naše myšlenka, nezařídil by Bůh v tomto světě věci jinak? My máme vyjit Bohu vstříc a umožnit mu naplno projevit skrze nás jeho milosrdenství!

V pátek začínáme nověnu před slavností Seslání Ducha Svatého. Můžeme tedy při ní zvláště prosit o dar zbožnosti a bázně Boží, abychom byli pro náš zkoušený svět nadějí a posilou, a nikoliv přítěží, vyschlým pramenem Boží milosti. A modleme se i za všechny ty úmysly, které jsme v době koronavirové možná už vytěsnili ze své mysli, ale které stále jsou pro naši společnost aktuální. Přizvěme pak na pomoc nejen Matku Kristovu, Matku božské milosti (str. 7-9), ale i svatého Jana Sarkandra a svatou Zdislavu, jejichž čtvrtstoletí od svatořečení v tomto týdnu slavíme.

Trojediný Bůh je jediným skutečným Pánem života a smrti: kéž jej necháme vládnout i v naší duši, aby tak svět skrze nás a katolickou církev mohl být proměněn a aby Bůh nemusel dopouštět další, třeba ještě těžší zkoušky!

Daniel Dehner

Dříve než se dnes setkáš s Božím slovem, obrať se na Ducha Svatého s prosbou, aby očistil a utišil tvé srdce a prohloubil tvou úctu k tvému Pánu. Pros ho o světlo, abys dokázal nazírat hlouběji pramen této úcty, ono nesmírné tajemství jeho lásky: *On vytrpěl smrt, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu.*

Právě tento úplný návrat k Otci sleduje Pán při svém dnešním setkání s tebou. Neporozuměl bys však jeho slovům, kdybys jim naslouchal v přesvědčení, že ty sám už nepatříš k těm, kteří mají být teprve přivedeni k Bohu. Neklam sám sebe! Počítáš se sice mezi jeho přátele, ale přiznej si upřímně: neutíkáš snad až příliš často zpět do svého domova⁽¹⁾ a nenecháváš Ježíše samotného? Chce-li tě Pán dnes opět přivést k Otci, pak je to proto, abys už nebyl jen někde u něho, odkud se tak snadno ohlížíš nazpět⁽²⁾, ale abys byl a zůstával v něm, aby se tvá radost naplnila⁽³⁾ a aby tvůj užitek byl trvalý⁽⁴⁾. Chce tě uvést tam, kde tě očekává celá Boží Trojice, abys byl přímo v jejím lůně účastníkem jejího života a žil plně tou úžasnou skutečností, že *Ježíš je ve svém Otci, ty v Ježíši a Ježíš v tobě.* Nejímá tě z této Boží vstřícnosti závrat?

Pán tě chce takto přivést k Otci, protože je *Láska. Kdo nemiluje, nepoznal Otce.*⁽⁵⁾ Tvá radost i tvůj užitek, to všechno závisí na tvé lásce. A v čem se má projevit tvá láska? Ta se neměří podle míry tvého vzplanutí nebo podle stupně nadšení. Její jediná podmínka je zdánlivě docela prozaická: *Milujete mne, budete-li zachovávat má přikázání.*

Slovo *přikázání* nepatří v dnešním světě k oblíbeným. To však je důsledek jeho slepoty: *Ducha pravdy svět nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná.* Nemáš tedy nejmenší důvod, aby ses ptal zaslepených a ohlížel se na to, co se líbí jim. Ty naopak usiluj uskutečnit bezvýhradně Ježíšovo slovo, a to tím spíše, že tvůj Pán od tebe nežádá nic jiného než to, co i od něho žádá jeho Otec: *Já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.*⁽⁶⁾ Pokornou podřízenost, kterou svět nesnáší, sám Boží Syn posvětil svým životem i svou smrtí a není vznešenějšího

stavu, než následovat v tom svého Pána a Mistra: *Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje.* Nedívej se na jeho přikázání jako na zatěžující břemena, ale jako na nedocenitelný Boží dar. Vždyť ona ti ve skutečnosti jen lidskými slovy přibližují a zpřístupňují samu Boží podstatu tak, abys i ty mohl být dokonalý, jako je dokonalý tvůj nebeský Otec⁽⁷⁾.

Kolik lásky a darů je uloženo v Ježíšových přikázáních, poznáš zřetelně z jeho zaslíbení: *Toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec, i já ho budu milovat a dám se mu poznat.* Vpravdě vznešená a božská jsou Pánova přikázání, která stejně jako jsou projevem lásky, i svým obsahem nežádají nic jiného než lásku: *To je moje přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás.*⁽⁸⁾ Teprve touto vzájemnou láskou totiž vytváříme prostředí, ve kterém může přebývat Bůh, který je Láska. *Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já jsem zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.*⁽⁹⁾ Chce-li tě Pán přivést k Otci, znamená to, že tě chce zcela proměnit Láskou, která tě milovala ještě dříve, než jsi ji mohl poznat. Vždyť v tom je i tajemství jeho vlastní božské blaženosti. Co více mohl Pán udělat pro tvé štěstí a tvou radost, než že se ti takto dává poznat?

Začneš-li ve světle a síle Božího Ducha hledat svou radost jen tam, kde ji prožívá Bůh, celá tvoje bytost se obdivuhodně promění. Zmizí všechn *starý kvas*⁽¹⁰⁾ a stane se z tebe *nové těsto – nové stvoření. Kdo je v Kristu, je nové stvoření, to staré pomínulo, nové nastoupilo.*⁽¹¹⁾ Rázem vyblednou všechny jiné dosavadní radosti a potěšení, za kterými ses tak často ohlížel a vracel. Boží láska je tak nerozlučně spojená s Boží nekonečnou radostí a dobrotivou vstřícností, že ona začne přetékat z tvého srdce do tvých očí, do tvé tváře, do tvých slov a veškerého tvého jednání, takže se stane i pro tvé bližní zcela zřejmým, že i když jsi ještě ve světě, *nejsi z tohoto světa*⁽¹²⁾. Pán tě převede od světa k Otci, abys byl zcela proměněn v Krista láskou Ducha a celou svou bytostí uprostřed světa hlásal slávu jeho Otce.

Ježíšova přikázání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Budu ho milovat a dám se mu poznat.

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 8,5-8.14-17

Filip přišel do hlavního samařského města a hlásal tam Krista. Všichni lidé dávali pozor na to, co Filip mluví, protože slyšeli a viděli, že dělá zázraky. Z mnoha posedlých totiž vycházeli nečistí duchové s velkým křikem. Také bylo uzdraveno mnoho ochrnutých a chromých. Celé město se z toho převelice radovalo. Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého. Do té doby totiž na nikoho z nich neseštopil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce, a oni přijali Ducha Svatého.

Dokončení na str. 8

Reakce tvého okolí na tvou proměnu bude podobná té, s jakou se setkávali první Kristovi učedníci: U lidí dobré vůle se těšili všeobecné oblibě⁽¹³⁾, ale současně svět k nim pojal nenávisť, protože nejsou ze světa⁽¹⁴⁾. Lidé tohoto světa ti totiž nemohou nezávidět, že ačkoliv nic nemáš, máš to, co oni nemají, i když to tak nákladně a usilovně hledají: trvalou radost a trvalou naději. Protože však nemohou, ani nechtějí přijmout Ducha pravdy, nevidí jiného východiska, jak se vyrovnat s tvým provokujícím příkladem, než že *pomlouvají tvé dobré křesťanské chování.*

Obětuj tyto nesnáze za ně, aby se brzy zastyděli za své špatné řeči. Taková oběť by však byla zmařena, kdybys přitom sám neměl *dobré svědomí.* Tvá posvátná úcta k Pánu, který tě přivedl k Otci, ti dává dostatek důvodů, abys *s jemností a skromností dokázal obhájit důvod své naděje. Vyznávej Pánu stále s upřímným srdcem: Jak úžasná jsou tvoje díla! Ať se ti koří celá země, ať ti zpívá!*⁽¹⁵⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Jan 16,32; ⁽²⁾ srov. Lk 9,62;

⁽³⁾ srov. Jan 15,11; ⁽⁴⁾ srov. Jan 15,16;

⁽⁵⁾ srov. 1 Jan 4,8; ⁽⁶⁾ Jan 15,10; ⁽⁷⁾ srov. Mt 5,48;

⁽⁸⁾ Jan 15,12; ⁽⁹⁾ Jan 15,10; ⁽¹⁰⁾ srov. 1 Kor 5,8;

⁽¹¹⁾ srov. 2 Kor 5,17; ⁽¹²⁾ srov. Jan 17,16;

⁽¹³⁾ Sk 2,47; ⁽¹⁴⁾ Jan 17,14; ⁽¹⁵⁾ Ž 66.

Svatý Leontij Rostovský

Jméno tohoto světce je neodmyslitelně spjato s Kyjevskou Rusí, do jejichž pohanských hvozdů přiváděl Beránka Božího, aby tam lidskému bytí dal pravý smysl. Zaplatil za to životem. A obdržel za to život věčný...

Leontijovým rodištěm byla kolem roku 1016 Konstantinopol. Některé prameny jeho narození kladou do Kyjeva, dodávají však jedním dechem, že měl řecký původ. Konstantinopol byla každopádně městem jeho studií a do Kyjeva se buď vrátil, nebo tam přibyl (podle toho, odkud doopravdy pocházel) po dostudování bohosloví a vysvěcení.

Pro Kyjevskou Rus platilo totéž, co jsme psali v předminulém čísle (*Světlo* 18/2020) o Uhrách v době sňatku sv. Gizely. Kyjevský kníže Vladimír přijal se svou družinou křest v roce 988. To ovšem neznamenalo, že by se přední velmoži stali okamžitě přesvědčenými křesťany nebo že by náhle Krista začali vyznávat všichni obyvatelé Kyjevské Rusi. Bylo to nefalšované misijní území.

Pro Leontije muselo jít o výslovný kulturní šok, když se z Konstantinopole – města plného úchvatných staveb a výstavných ulic, na nichž se mohl potkávat s předními vzdělanci své doby a elitou byzantské společnosti, známou vybranými způsoby a vytríbeným vkusem – ocitl v nehostinné divočině „osázené“ městečky a vesnicemi zaplněnými dřevěnicemi či hliněnými chalupami, v nichž potkával hrubé a nespoutané vesničany s primitivními návyky, bránící úporně svá stará božstva.

Ale nezalekl se, stejně jako tisíce jiných misionářů před ním a po něm. Stal se členem mnišské komunity pozdější Kyjevsko-pečorské lávry, žijící v jeskynních slujích, sloužících za poustevnické cely. Nešlo o uzavřené společenství, mniši zde byli pro lidi „venku“. Někdy v roce 1051, který je považován za oficiální datum založení této lávry, později tak proslulá a hojně vyhledávaná, se Leontij přestěhoval do Velkého Rostova či též Jaroslavského Rostova ležícího v dnešní Jaroslavské oblasti (neplést s mnohem známějším Rostovem na Donu v dnešní Donské oblasti).

Nejednalo se o žádný výhost, naopak: Leontij byl jmenován rostovským biskupem. Zatímco v předchozím působišti za-

pustilo křesťanství nějaké kořeny – přece jen Kyjev představoval jako hlavní město státu záruku, že pod svícem nebude největší tma a že se knížata budou snažit dát městu i jeho okolí křesťanskou tvář –, rostovský region byl doménou pohanství a křesťana aby tam člověk pohledal.

Leontij to velice záhy pocítil na vlastní kůži – bez přestání se musel střetávat se sveřepými zastánci pohanských bohů, kteří mu škodili, kde jen mohli. Především místní šaman, jenž se údajně jmenoval Kiša, proti Leontijovi zahořel nenávistí, jež byla hnacím motorem jeho výpadů proti přibývšímu rostovskému biskupovi. Ten se stal nejednou terčem i fyzických útoků, opakovaně docházelo k situacím, že byl z Rostova vyhnán, přesto v sobě našel dostatek odvahy k tomu, aby se do něj vrátil a pokračoval ve svém christianizačním úsilí. Jak by mohl opustit své malé stádečko, jež se díky jeho horlivosti rozrůstalo...

Brzy žila ve městě u jezera Nero, jakož i v jeho okolí početná komunita čerstvých konvertitů, uvěřivších radostné zvěsti, kterou jim sem do zapadlé krajiny přinesl mnich studující předtím v metropoli celého východního křesťanství. Zpočátku cítil především na děti, kterým dával najíst, vědom si podstaty dětské duše, kterou vystihl dominikán Charles kardinál Journet: „*Malé děti se tajemstvím křesťanství nediví. Svět je pro ně utkáno ze zázraků. Že Bůh přišel do jeslí, aby nás zachránil – jaká je v tom neshoda?*“ Ovlivnění jejich svědectvím, přicházeli postupně i dospělí. „*Temnoty pohanství začaly projasňovat světelné paprsky křesťanské pravdy,*“ napsal letopisec o pronikání Kristovy nauky do Rostova, jež doprovázelo potvrzování Ježíšových evangelních slov, když Leontij v jeho jménu uzdravoval i nevléčitelně nemocné a konal zázraky. To mělo obrovský vliv na pověřivé pohany, kteří díky této tajemné moci začali v křesťanském Bohu spatřovat někoho, kdo je mocnější než bohové jejich.

Leontij samozřejmě nezůstával jen ve městě samotném, v němž dokonce posta-

vil chrám sv. archanděla Michaela, ale vyrážel rovněž do okolních vesnic a samot. A také v nich získával pro Božího Beránka nové duše – k velké nelibosti zatvrzelých pohanů v čele s jejich šamanem, kteří se nakonec rozhodli sprovodit biskupa Leontije ze světa, jelikož svým úspěšným apoštolátem představoval až příliš velké nebezpečí pro jejich bohy a bůžky.

Vyvolali v Rostově několik pútek s náboženským pozadím, v nichž nakonec prolili Leontijovu krev. Rostovský biskup se tak stal prvním knězem-mučedníkem v Kyjevské Rusi, prvním duchovním, jenž pro Krista Ježíše obětoval nejen svůj život, nýbrž i svou smrt.

Hospodin tuto jeho oběť potvrdil zázrakem, jehož svědky byli ti, kdo v roce 1164 přestavovali rostovskou baziliku, neboť předchůdkyně vyhořela, a během stavebních prací našli Leontijovo tělo v neporušeném stavu. Později bylo z rozhodnutí knížete Andreje Bogoljubského slavnostně uloženo ve zlatém relikviáři umístěném v opravené bazilice, u nějž pak mnoho lidí doznalo uzdravení ze svých nemocí.

Ještě jednou se pak Leontijovy ostatky stěhovaly – to když v roce 1609 vydrancovaly Rostov včetně jeho baziliky polsko-litevské oddíly. Vojáci tehdy neopomenuli uloupit ani onen zlatý relikviář. Ten již byl prázdný, kněžím se podařilo předejít zprofanování světcových relikvií a ukryli je. Dotyční pak pravděpodobně zemřeli a s jejich těly bylo pohřbeno i povědomí o tom, kde se ostatky nacházejí. Objeveny byly až v roce 1884 během archeologických vykopávek u rostovské baziliky – v bílém sarkofágu pod její podlahou. V rostovském chrámě přebývají dodnes.

Leontijův kult byl povolen již v roce 1190 – zcela jistě i na základě onoho objevení Leontijova těla v roce 1164 v neporušeném stavu – a léta Páně 1547 byl potvrzen. V roce 1940 pak papež Pius XII. povolil zvláštním dekretem jeho uctívání i v katolické církvi. Liturgická památka sv. Leontije Rostovského připadá na 23. květen.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (2)

(Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.)

Středa 8. 2. 86

- Toužím Ti sloužit, Pane, dokonalým způsobem. Prosím, abych dokázala rozumět Tvé vůli.

† Ptej se na všechno.

Pondělí 21. 4. 86, 7 h.

- Dnes mám vydat svědectví před skupinou semináře⁽¹⁾. Co nejvíce zdůraznit?

† Lásku, jakou tě obdařuji a toužím obdarovávat každého, bez ohledu na to, jaký byl jeho dosavadní život. Řekni, že nejdůležitější je jejich vůle, jejich touha. Aby se se Mnou chtěli setkat, aby chtěli Moji lásku. Aby se Mi chtěli odevzdat, jako jsem Já jim odevzdal všechno.

Chtějí-li jít za Mnou doopravdy, musí se opravdově podřídit Mé vůli. Musí mít důvěru. Já se budu starat o jejich dobro, o jejich štěstí už tady na zemi. Naučím je odlišovat dobro od zla. Řeknu, co je cenné a hodnotné, co si volit, čemu se vyhýbat. Tak, jak to říkám tobě.

Pověz jim to. Řekni, že to má cenu, že není jiné cesty k záchraně života, ke sjednocení se se Mnou. K největšímu štěstí, které si nikdo z vás lidí není schopen představit.

Pověz jim to, aby porozuměli a zatoužili, a bude to, a stane se to.

Neděle 4. 5., 7 h.

- Co mohu udělat pro Tebe, Otče?

† Pracuj, buď pilná, konej dobro všude.

Dokonce i když jsi doma, jenom se Mnou, svoji modlitbou můžeš velmi mnoho.

Modli se neustále. Zanořuj se do Mne, tím způsobem Mi uděláš radost.

Věz, že jsem vždycky s tebou - velmi blízko, jenomže ty skrze svoji nesoustředěnost Mě nemůžeš vnímat. Tím, co Mě zastírá, je hřích a roztržítost, ačkoliv jsem tak blízko každému z vás.

Čtvrtek 8. 5. 86, 23:30 h.

- Proč se nedokážu soustředit po tak nádherných modlitbách během dnešního setkání?

† Nepanuješ nad svou myslí. Svoji radost jsi zaměřila na špatnou stranu a zapomněla, že Já jsem původcem té radosti. Zvláště ve chvílích unesenosti modlitbou je zapotřebí kontrolovat svoje myšlení. Nejvíce pádů je důsledkem bezbřehé radosti, která má blízko rozptýlení. Satan čeká na takové chvíle a ničí člověka tím, že využívá nedostatku bdělosti a pocitu

Alice Lenczewska

jistoty, že je blízko Mne. Taková jistota zbavená vnímavosti vlastně přivádí k dopuštění se chyby, a dokonce k pádu, než se člověk zorientuje. Buď proto vnímavá a soustředěná. Lepší je vnitřní radost v intimitě se Mnou než vnějškově projevovaný entuziasmus. Takovou vnitřní radost je vidět, vyzařuje na druhé. Není zapotřebí jí nic dodávat. Tou radostí jsem Já.

Pátek 9. 5. 86, 23 h.

† Když Mě lidé nechtějí poslouchat, učím je skrze události.

- To je bolestné.

† Lepší je bolest vedoucí k životu než příjemnosti způsobující smrt.

Středa 14. 5. 86, 23:30 h.

- Kde se ve mně vzalo to podráždění?
† Jsi málo bdělá a zlo se vtírá do tvého srdce. Musíš vědět, že satan ustavičně krouží kolem tebe a čeká na okamžik tvé nepozornosti. Pokud nejsi srdcem u Mne, on má k tobě přístup a trápí tě, popuzuje. Pokud se chceš před ním zachránit, musíš být neustále u Mne, co nejbližší.

- Bolestné je, že poté, co mi, Otče, o tom říkáš a obdarováš mě, já jsem i nadále roztržitá, nepozorná, a jsou i chvíle, kdy na Tebe zapomínám. Nevládám se z toho dostat.

† Málo prosíš o pomoc. Víš přece, že sama nenaděláš nic. Pros často, co nejčastěji. Pros také Moji Matku. Ona čeká na tvé prosby.

† Řekl jsem ti, že budeš Mým prorokem. Musíš mít odvahu předávat Moje slova. Musíš mít jistotu opřenou o důvěru. Musíš důvěřovat, ať se stane cokoliv, ať dostaneš jakákoliv slova. Chceš-li jít za Mnou, musí být tak, jak říkám. Není pro tebe jiná možnost.

Přicházejí dny, v nichž nebude jiná možnost, jen být se Mnou a plnit Moji vůli, nebo být se satanem a bojovat proti Mně. Důvěra bude rozhodovat, kde se kdo octne - na čí straně.

- Sebe a všechny svoje záležitosti jsem Ti odevzdala, Otče, zcela. Odpovědnost za druhé je značně obtížnější...

† A kdo ti řekl, že to bude snadné? Bude to těžké, uť se překonávat těžkosti. Posiluj svoji víru, volej o pomoc. Uť se stále prosit o oporu. Cožpak nevíš, že na to čekám, že Mě těší, když Mě děti za Mnou běží se svými starostmi? Každý otec to má rád. Jak mnohem víc chci i Já takovou dětskou odevzdanost! Jak mnohem víc i Já toužím vzít do náruče, potěšit a pomoci!

Nemysli si, že po tobě žádám samostatnost. Víím, že jsi slabá. Každý z vás je slabý, mnohem víc, než si připouští.

Proto Já stále bdím a starám se o vás, toužím vás vést a vedu. Není třeba Mi to ztěžovat. Je třeba se tázat, prosit, důvěřovat.

Tolik mám milosti k rozdávání, ale váš nedostatek důvěry tomu brání.

Čas je krátký. Chci rozdat svoje milosti, chci vás posílit a připravit.

Pospěšte. Čerpejte ze Mne hodně, co nejvíce!

Čtvrtek 15. 5. 86, 23:30 h.

- Proč se cítím osamocená, vyobcovaná?

† Odtrhávám tě od toho, co je lidské, co je pozemské. To bolí. Chceš-li jít plně

za Mnou, nemůže tě nic spojovat s tímto světem, s lidmi. Buď dobrá, obdařuj Mou láskou všechny. Buď ochotná, ale nevaž se na nikoho a na nic. Buď zcela svobodná a nezávislá. Jenom se Mnou.

- Tvoji přítomnost rovněž ne vždy pociťuji a tehdy jsem ztracená, bez opory, ačkoliv vím, že tomu tak být nemůže.

† Taková je tvá cesta. V osamění, smutku a bolesti. Ale také v radostných setkáních se Mnou. Copak si stěžuješ?

- Ne. Nemohu si stěžovat. Takové je skutečně mé povolání. Všechno jiné nebylo ničím, i když bylo...

Proč jsi mi dřív neukázal tu cestu, Otče? Proč jsem poslepu bloudila tolik let?

† Chtěl jsem, abys dosvědčovala, abys viděla, abys ocenila to, co svět nemůže dát. Abys věděla, jakou to má hodnotu, a vybrala si vědomě.

- Mám radost, že to mám za sebou a že je stále méně dní, ve kterých tu musím být.

† Máš ještě hodně co dělat mezi lidmi a ve vlastním srdci. Využívej čas, který ti dávám.

Středa 21. 5. 86, 10 h.

- Čím je ten svět a všechno, co je materiální?

† Formou Mojí energie, Mé moci, kterou neustále vyzařuji a která se ztělesňuje

Alice Lenczewska

je v tom, co vlastně vidíš, co je přejímáno smysly stvoření.

Smysly ukazují pouze jeden aspekt skutečnosti, ten, který je potřebný k materiální existenci, dokud člověk žije v těle.

- Jsou lidé, kteří překračují hranice smyslového vnímání. Nejenom křesťané.

† Pokud k tomu usilovně směřuji, je jim to dáno.

- Který člověk Ti je blíž, Otče: katolík formálně přijímající svou víru, soustředující se na materiální život, nebo asketický myslitel nekřesťan, dosahující hlubšího poznání?

† To záleží na proporcích mezi tím, co každý z nich obdržel a čeho dosáhl

vlastním úsilím a jak to využívá ve vztahu k druhým lidem. To znamená: zda to proměňuje v dobro a lásku, aby jimi obdarovával, bez toho, že by sám za to něco chtěl.

- Ptám se, protože obdivuji východní askety a stavím se kriticky k povrchnosti víry mnohých katolíků.

† Ne každému je dáno dosáhnout hloubky poznání. Buď opatrná při posuzování. Důležité je to, aby každý dosáhl vrcholu svých možností. Jen Já vím, na co kdo má. A jenom Moje ohodnocení je pravdivé.

Snaž se lidem víc rozumět a pomáhat jim, než je hodnotit. Buď chápavá a vnímavá k těm, kteří nejsou schopni porozumět, kteří bloudí. Možná v porovnání s tím, co obdrželi, dosáhli víc než ty, které jsem dal tolik milostí.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018. Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Jde o skupinu Obnovy v Duchu Svatém, ke které Alice Lenczewska patřila.

Italský misionář: V zemích třetího světa působí restriktce větší škody než virus

Lidé v zemích třetího světa jsou přesvědčeni, že je nezabije koronavirus, ale hlad, říká ředitel Nadace školských bratří, br. Amilcare Boccuccia. Jeho kongregace vede v 80 zemích světa školy, do nichž dochází milion žáků.

Díky informacím z první ruky si proto školští bratři dobře uvědomují dalekosáhlou následků epidemie. Zejména v zemích třetího světa působí větší škody restriktivní opatření než epidemie samotná. Mimo jiné také proto, že jde o společnosti výrazně mladší než v Evropě a vůči epidemii odolnější. Pro Vatikánský rozhlas bratr Boccuccia řekl:

„Již před měsícem jsme provedli zkoumání v terénu a dotazovali jsme se ředi-

telů našich vzdělávacích zařízení a různých humanitárních projektů, co v této chvíli nejvíce potřebují. Jejich odpověď nás velmi překvapila. Očekávali jsme, že v rozvojových zemích budou nejvíce potřeba léky, ale oni nás prosí o potraviny. Sám jsem pracoval v Africe téměř 40 let. Proto dobře rozumím, proč se to děje. Hospodářství těchto zemí se zakládá na příležitostných pracích. Když se v důsledku vládních opatření tato drobná hospodářská činnost zastaví, rodiny jsou zbaveny veškerých příjmů a dnes nemají co jíst. Nemají dokonce ani na základní hygienické prostředky. První reakcí našich komunit byl tedy nákup potravin pro nejchudší. Například v Nairobi, kde má-

me naše mezinárodní formační středisko, jsme se začali starat zejména o osamělé ženy s dětmi, žijícími ve slumech. (...) Jako refrén slyšíme opakovat slova: dříve než virus nás zabije hlad. Dokonce i ti, kdo doposud měli práci, jako například v Indii, nemají nyní po uzavření firem žádnou pomoc, protože žádné sociální zabezpečení nefunguje. Proto také ti, kdo ještě nedávno pracovali a žili poměrně slušně jako příslušníci nižší střední třídy, se dnes musejí potýkat s hladem. Lidé si tedy stěžují především na nedostatek potravy.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 30. 4 2020

Nejkrásnější květ ráje (3)

MATKO KRISTOVA

MARIA, MILUJÍCÍ MATKA JEŽÍŠOVA

„Porodila svého prvorozeného syna, zavinovala ho do plenek a uložila ho do jeslí.“
(Lk 2,7)

Přenesme se v myšlenkách k tomu svatému okamžiku, kdy Panna Maria, poté co nosila ve svém lůně Boží Slovo, které se stalo tělem, porodila ho na světlo tohoto světa. Lidé se nepostarali o to, aby mu přichystali místo, které si zasloužil: chudá opuštěná stáj byla vším, co tento svět nabídl svému Stvořiteli. Mariina láska však vyplnila tuto krajní chudobu. Kdo může vypovědět, s jakou něžností blahoslavená Matka položila svého Syna do jeslí? Kdo může změřit vzdechy lásky, tak ryzí, čisté, tak ušlechtilé, které hořely v jejím srdci?

Ó Pane Ježíši, od prvního příchodu na tento svět tě tvrdost lidského pokolení připravovala na onen hořký kalich, který jsi musel pít třiatřicet let, než jsi vydal poslední kapku krve na kříži. Útěchu jsi našel v lásce své svaté Matky. Tato láska nikdy nepřestává: naopak, roste úměrně tvému utrpení a bolestem.

* * *

Láska Panny Marie jako Matky nebrání pamatovat na pokoru Marie jako služebnice. Neboť tím, že se nazvala služebnicí Páně, byla její důstojnost vyvýšena k tomu, aby se stala Bohorodičkou. Jejím prvním skutkem po narození Ježíše je uctění vlastního Syna na kolenou, nejpokornější adorací, kdy se mu nabídla jako jeho služebnice. Maria se klaní Ježíši jako Stvořiteli světa: zcela se mu odevzdává a tímto skutkem nejvyšší pokory a nejpokornější úcty vynahrazuje Vykupiteli vlažnost a pýchu lidí.

Ježíš však přišel lid vykoupit. Tím Panna Maria od prvního okamžiku Vtělení začíná svoji úlohu jako Prostřednice, obětováním Ježíše Bohu Otci a obětováním sebe být s ním obětí na odpuštění hříchů. Vysvobození lidstva z pout hříchů nastalo díky nekonečným zásluhám vtěleného Slova, ke kterým jsou přidány, nikoliv jako nutnost, ale z hojné štědrosti, také zásluhy Panny Marie.

Přesvatá Panno, přidávám se k tobě v klanění se Ježíši, tvému Synu. Vyznávám, že je můj Král a Král celého světa. Ve spojení s tebou ho obětuji věčnému Otci na odpuštění hříchů mých i celého světa.

* * *

Tajemství narození Krista, tajemství, které v sobě nese pro Marii vznešený titul „Matka Kristova“, vybízí křesťanskou duši po příkladu Panny Marie ke zbožným citům úžasu. K těmto citům se musí také připojit uznání milostí, které nám Vtělení přineslo.

Dále, měli bychom se také v našich srdcích snažit pěstovat pravou a upřímnou lásku, neboť Bůh, který nás miloval až do krajnosti a vzal na sebe naši ubohou lidskou přirozenost, z lásky k nám opustil nebe, aby žil život utrpení a bolesti.

Je také naší svatou povinností klanět se s naprostou pokorou jemu, který, aniž by ztratil svou nekonečnou slávu, stal se jedním z nás.

Navíc, měli bychom svá srdce nabídnout Ježíši skrze Mariiny ruce s prosbou, aby tento Král lásky milostivě přijal tuto oběť všeho, čím jsme, a všeho, co máme, v tomto čase i na věčnosti.

Především však se sluší, abychom se vyhýbali lákání těch, kteří buď škodlivým psaním, anebo zrádnými slovy se snaží nastražit léčky naší víře, a tak nás zbavit velkých milostí vykoupění. Běda! Jak nespočetný zástup je těchto Satanových vyslanců, kteří vedou nepřetržitou válku proti křesťanům a snaží se je odvrátit od jejich Pána! A aby se s větší jistotou zasloužili o jejich konec, nestydí se napadnout tu, která je nejkratší cestou k Ježíši, přesvatou Pannu Marii, naši Matku.

Ó má duše, žárlivě stráž úctu, kterou máš k Matce Boží: tato pravá úcta ti zcela jistě přinese spásu.

PŘÍKLAD – SV. ALFONS RODRIGUEZ

Mezi světci, kteří měli zvláštní úctu k blahoslavené Panně, si sv. Alfons Rodriguez jistě zaslouží zvláštní pozornost. Narodil se ve španělském městě Segovia a byl od svého dětství tak obdařen ctnostmi, že bylo snadné předpovědět, jak vel-

ké svatosti jednou dosáhne. Především jeho úcta k Panně Marii budila zdání, že se s ní již narodil. Od útlého věku se cítil přitahován milovat Pannu Marii a sloužit jí a tato dobrá Matka nepřestávala oplácet mu milostmi a dary.

Jednoho dne se v zápalu své horlivosti takto modlil k Matce Boží: „Ó nebeská Panno, miluji tě. Kéž bys mě také tak milovala!“ A Maria mu odpověděla: „Není tomu tak, jak říkáš, můj synu, neboť má láska k tobě je větší než tvoje ke mně.“

Uprostřed světských záležitostí, kterých se účastnil na přání své matky, jeho láska k Ježíši a Panně Marii byla vždy tím, co ho neslo a nakonec i odloučilo od všeho světského. Navíc: náš Pán samotný se mu zjevil a vyzval jej, aby ho následoval ještě více; a to se stalo jeho vstupem k jezuitům v postavení bratra laika. V tomto povolání se cvičil ve všech ctnostech, zvláště pak v trpělivosti a lásce, a vždy se modlil, takže mohl s apoštolem říci: „Vždyť jste zemřeli a váš život je už s Kristem ukryt v Bohu.“ (Kol 3,3)

Do jakého stupně dokonalosti ve svatosti sv. Alfons Rodriguez dospěl, dosvědčuje fakt, že jeho představení mu přikázali omezit jeho projevy horlivosti lásky, které se zračily v přísných skutcích pokání. Ze své úcty k Ježíši a Marii čerpal potřebnou sílu odolat silným pokušením, která na něho Bůh sesílal. Ve své smrtelné nemoci měl útěchu ze zjevení Panny Marie a Božího Syna. Potěšen něžnou konverzací s Ježíšem a s Marií, zemřel s jejich jmény na rtech 13. října 1617. Byl svatořečen⁽¹⁾ papežem Lvem XIII. ve stejný den jako sedm svatých zakladatelů řádu servitů, 15. ledna 1888.

MODLITBA

Ó požehnaná Matko, ty sama obětuješ svému Synu Ježíši mé city lásky, klanění a sebeodevzdání. Vypros mi, ať mohu setrvat v těchto citech až do své smrti, abych se v nebi mohl připojit k nevyslovitelnému patření na Boha, mého Vykupitele, počátek a konec všech věcí. Amen.

(Matko Církve, oroduj za nás. – Invo-kace byla přidána až sv. Janem Pavlem II. v roce 1980. – Pozn. překl.)

MATKO BOŽSKÉ MILOSTI

MARIA PLNÁ MILOSTI

„Na nebi se objevilo velkolepé znamení: Žena! Slunce jí halí, měsíc má pod nohama a dvanáct hvězd věnčí její hlavu...“ (Zj 12,1)

Není většího, vzácnějšího nebo vytouženějšího daru, který může více obohatit rozumného člověka, než je milost. Tento božský dar máme díky zásluhám našeho Spasitele; dar, který z lidí činí přátele Boží, bratry Ježíše Krista a dědice Božího království. Do jisté míry nás činí dědici božství, jak říká sv. Petr: „Jimi [slávou a mocí] nám byla darována ta drahocenná, ta největší zaslíbení, abyste se takto stali účastnými božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě, v žádostivosti.“ (2 Petr 1,4)

Protože Maria byla předurčena stát se Matkou Původce milosti, musela sama být obdarována tímto darem v míře, která přesahuje míru všech ostatních lidí. V okamžiku svého početí byla uchráněna od každé poskvrny hříchu a byla zahrnuta milostí v hojnosti větší, než kterou kdy kterýkoliv svatý měl. Tato milost se rozmnožovala tak, že když Panna Maria opustila tento svět, její milost převýšila milosti všech svatých dohromady. Slova z Písma svatého svědčí tedy především o ní: „Cesta spravedlivých je jako světlo úsvitu, jehož záře roste až do bílého dne.“ (Př 4,18)

Ó Maria, co mohu vypovědět o kráse tvé duše, okrášlené nevyslovitelným darem milosti? Ty jsi dozajista nekonečným potěšením Boha, který v tobě vidí nejčistší odlesk dokonalosti Ježíše Krista!

* * *

Oslovením Marie „Matko božské milosti“ nemyslíme, že ona sama daruje lidem tento drahocenný dar. Udělení milosti patří pouze Bohu samotnému, který je Králem slávy, nesmrtelný a neviditelný. Pouze jemu náleží právo udílet toto nadpřirozené dobro: nikdo jiný než on není jeho udělovačem.

Rozdíl tohoto pokladu milosti se také řídí moudrými a prozíravými zákony. Tak jako princové světa mají služebníky, kteří rozdělují jejich dary, tak i Král nebe si přál, aby jeho poklady byly darovány prozíravou štědrostí té, která jako výsadu obdržela plnost těchto darů. Přimlouvá se jako Dcera, přikazuje jako Matka; skrze její slovo jsou jimi lidé zahrnováni. Panna Maria není milostiplná jen pro sebe, ale také pro nás; a to je také skutečný význam tohoto vznešeného titulu, kterým ji křesťané rádi oslovují: „Matko božské milosti.“

* * *

Matko božské milosti! Mohli zbožní věřící vybrat pro naši nebeskou Královnu vznešenější titul?

Není to díky Panně Marii, že králové světa, zatímco pevně řídili svá království, věděli, jak dosáhnout míru a blahobytu? „Mnou vládnou knížata.“ (Př 8,15) Tedy, není to s Pannou Marií a skrze ni, že hříšníci získávají opět milosti a spravedliví setrvávají v dobrém?

Ano! Všechny plody obrácení, posvěcení a spásy, které Bůh udělil anebo kdy udělil lidem, od první milosti obrácení darované Adamovi po jeho pádu, až po milost setrvávání v dobrém, se kterou vejde do Božího království ten poslední, kterého si Bůh vyvolil, musí pocházet od Ježíše Krista skrze Mariinu přimluvu.

Vskutku, jak výmluvná jsou ta nescetná exvota⁽²⁾, která na poutních místech Panny Marie svědčí o vděčnosti věřících své nebeské Matce za milosti, které obdrželi skrze její přimluvu! Ať se tedy utíkají k Panně Marii s důvěrou ti, kteří potřebují pomoc milosti: tato Matka plná milosti je nikdy neopustí.

PŘÍKLAD – SV. BERNARDIN SIENSKÝ

Na životě svatého Bernardina Sienského můžeme vidět, jak moc si Panna Maria přeje podělit se se zbožnými dušemi o milosti, které jí daroval náš Pán. Již od svého mládí se u tohoto apoštola svatého jména Ježíš projevovala zvláštní úcta k přeslavné Královně nebe. Každou sobotu se k její počtě postil a prokazoval jí svou lásku a úctu. Tato laskavá Matka nezůstala nečinná ve své štědrosti, ale s potěšením zdobila duši svého věrného služebníka nejvybranějšími milostmi, a tím jej připravovala na poslání, které mu předurčil Bůh.

Jeho úcta k blahoslavené Panně Marii rostla s jeho věkem. Je zaznamenáno, že každý den chodil k bráně města Sieny, která se nazývala Porta Camollia⁽³⁾, a zde v prostraci uctíval fresku Madonny. Takto činil bez ohledu na názory ostatních lidí a nechal průchod svým citům, nazýváje Pannu Marii svým potěšením a milovanou. Jeho důvěra v ochranu Matky milosti nezůstala bez výsledku, protože s ní unikl nebezpečím tohoto zkaženého světa. Delší dobu si přál vstoupit do řádu minoritů a po čase mu tato výsada byla umožněna.

Když ho jeho představený poslal kázat do mnoha měst po Itálii, aby vyzýval

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Petr 3,15-18

Milovaní! Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přitom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování. Je přece lépe, abyste snášeli utrpení - chce-li to tak Bůh - za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného. Vždyť i Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrcen podle těla, ale podle ducha dostal nový život.

Evangelium - Jan 14,15-21

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přimluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky. Zase k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už neuvidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně, jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

věřící k návratu ke křesťanskému životu, jeho dlouhotrvající vada řeči na přímluvu Panny Marie byla vyléčena. Města, do kterých byl poslán, byla zkažená a plná krveprolívání, ale blahoslavená Panna, pod jejíž ochranu vložil své apoštolské dílo, mu viditelně pomáhala. Nelze spočítat, kolik hříšníků bylo obráceno a kolik duší bylo skrze něho posvěceno. V jeho kázání byly chybné výzvy k nápravě, pohoršení ustávala, hádky byly ukončeny – tyto jeho apoštolské cesty se právem mohou nazývat vítězstvím milosti nad hříchem.⁽⁴⁾

Vyčerpán pokáním a touto činností zemřel šťastnou smrtí 20. května 1445 a přijal od našeho Pána věčnou odměnu, kterou si zasloužil zejména svou synovskou oddaností k blahoslavené Panně.

MODLITBA

Ó Panno Maria, která jsi pro naši spásu počala Ježíše, Původce a Dárce milosti, a která jsi obdarována těmito dary v plnosti nad všechny ostatní lidi, obrať k nám, prosíme, svůj pohled mateřské lásky. Ziskej pro nás z nesmírné štědrosti svého Syna velký podíl tohoto nebeského pokladu, abychom mohli vždy těšit Boha a mohli s ním vládnout i na věčnosti. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 35-46

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Acta Leonis, Vol. VIII, pp. 86, foll.

⁽²⁾ Latinský výraz „ex voto suscepto“ znamená „slib přednesený a vyslyšený“ a označuje děkovnou tabulku, v minulosti malbu s textem na poutních místech Panny Marie za vyslyšení prosby, uzdravení, ochranu. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Podle legendy je tato brána nazvána po vojákově Camulio, který byl poslán do Sieny Romulem, zakladatelem Říma, aby tam zajal jeho synovce Senia a Ascania. Camulio však v Siene zůstal a vystavěl zde město. Srov. https://en.wikipedia.org/wiki/Porta_Camollia,_Siena. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Kázání sv. Bernardina ze Sevilly v angličtině: https://archive.org/details/MN5033ucmf_1/page/n269. [pozn. překl.]

O blahoslavenstvích – Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

chudobu, mírnost či ryzost a prohlašovat život podle evangelia za omyl a svízeľ, tudíž něco, co je třeba marginalizovat. Tak smýšlí svět: „Jsou to idealisté, fanatici...“ Tak smýšlejí.

Svět žije z peněz, a kdokoli dokazuje, že je možné žít dáváním a odříkáním, začíná být tomuto systému chamtivosti na obtíž. Slovo „obtíž“ je klíčové. Samo křesťanské svědectví, které působí lidem dobro, když se jej drží, totiž vadí těm, kdo mají světskou mentalitu a vnímají ho jako výčitku. Když se objeví svatost a vynikne život Božích dětí, je na této kráse něco nepohodlného, co nutí k zaujetí postoje: buď zpochybnit sebe a otevřít se dobru, anebo odmítnout ono světlo a zatvrdit srdce, až k odporu a zášti (srov. Mdr 2,14–15). Je to zajímavé, a je pozoruhodné, jak v pronásledování mučedníků roste nevráživost až k zavidosti. Stačí se podívat na pronásledování evropských diktatur minulého století, jak dochází k nenávisti proti křesťanům, proti křesťanskému svědectví a proti křesťanskému heroismu.

To však ukazuje, že drama pronásledování je také místem osvobození od závislosti na úspěchu, chvále a kompromisech se světem. Z čeho se raduje ten, kdo je odmítnut světem kvůli Kristu? Raduje se z toho, že našel něco cennějšího než celý svět. „Vždyť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?“ (Mk 8,36) Jaký je z toho prospěch?

Je bolestné připomínat, že jsou nyní v různých částech světa mnozí křesťané vystaveni pronásledování a je třeba doufat a modlit se, aby jejich soužení co nejdříve ustalo. Je jich mnoho: dnešních mučedníků je víc než mučedníků prvních staletí. Vyjadřujeme těmto bratrům a sestrám svoji blízkost, jsme jedno tělo, a tito křesťané jsou krvácejícími údy Kristova těla, kterým je Církev.

Musíme se však mít na pozoru, aby toto blahoslavenství nebylo chápáno jako fňukání a sebelitost. Ne vždycky je totiž opovržení lidí synonymem proná-

sledování. Sám Ježíš hned potom mluví o „*soli země*“ a varuje před „ztrátou chuti“, jinak se totiž sůl „už k ničemu nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali“ (Mt 5,13). Existuje i zaviněné opovržení, ztrácíme-li chuť Krista a evangelia.

Je zapotřebí věrnosti skromné stezce blahoslavenství, jež působí, že patříme Kristu a nikoli světu. Za připomenutí stojí cesta svatého Pavla. Když si myslel, že je spravedlivý, byl pronásledovatelem, ale když objevil, že je pronásledovatelem, stal se zamilovaným člověkem, který radostně čelil utrpení, jemuž byl vystaven pronásledováním (srov. Kol 1,24).

Vyloučení a pronásledování, dá-li nám k tomu Bůh milost, připodobňuje ukřižovanému Kristu, přidružuje nás k jeho utrpení a je manifestací nového života. Tímto životem je samotný život Krista, který byl pro nás lidi a pro naši spásu „opovržen, opuštěn od lidí“ (Iz 53,3; Sk 8,30–35). Přijetí jeho Ducha nám může vložit do srdce tolik lásky, vedoucí až k obětování života za svět bez kompromisů s jeho klamou a snášením jeho opovržení. Kompromisy se světem představují úskalí. Křesťan je stále pokoušen ustupovat světu, světskému duchu. Toto odmítání ústupků a vydání se cestou Ježíše Krista je životem nebeského království, největší radostí, opravdovým veselím. V pronásledování je pak neustále přítomen Ježíš, jenž nás provází, těší a posiluje Duchem, který pomáhá jít vpřed. Neklusejme na mysl, vyvolává-li důsledný život podle evangelia u lidí pronásledování. Duch je nám na této cestě vždycky oporou.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Promluva k účastníkům workshopu „Nové formy solidarity vedoucí k bratrství, inkluzi, integraci a inovaci“, 5. února 2020: „Zbožštění peněz, chamtivost, spekulace a korupce – to jsou »struktury hříchu«, jak je nazýval Jan Pavel II., produkované »globalizací lhotejnosti«.“

Rudá růže lásky ke Kristu

Rozjímání nad životem sv. Rity z Cascie a účinností její přímluvy

Před několika lety náš konvent dominikánů pořádal pouť, jejímž cílem byl nádherný středověký kraj Umbrie. „Umbrie svatých“, tak se tato pouť jmenovala, a nemohla proto vynechat sv. Ritu z Cascie, neboť je vedle sv. Benedikta a sv. Františka z Assisi nejvýznamnějším umbrijským světcem, respektive světicí.

Valnerina

jako prostor života sv. Rity

Svatá Rita patří k nejpobulárnějším světcům nejenom v Itálii, ale na celém světě. V jistém protikladu s touto její celosvětovou úctou je skutečnost, že s výjimkou jedné pouti do Říma se celý její život odehrál ve velmi omezeném prostoru, totiž v části Umbrie zvané Valnerina. Řečeno přesněji, proběhl v městě Cascia, kde sv. Rita prožila druhou, řeholní část svého života – jak pravi její starý životopis, „vytrvala“ zde „po čtyřicet let ve službě Bohu s láskou“ – a pak v blízké vesnici Roccaporeně, kde se zřejmě v roce 1381 narodila a kde strávila první část svého života, část manžel-rodinnou.

V rámci naší pouti jsme se také vyšplhali na vysokou skálu nad Roccaporenou, kam se sv. Rita uchýlovala v mládí k modlitbě a kde dnes stojí kostelík

k její cti. Když jsme dospěli na vrchol této skály, otevřela se před našim zrakem vyhlídka, jaká se vidí málokdy:

EPITAF

O beata na Cassa Solenne

(slavnostní pohřební truhle)

sv. Rity v klášteře sv. Rity v Cascii

Ó blažená, s pevností a se silou

Když jsi zářila na kříži,

Kde jsi obdržela od Krále prudké bolesti,

Poté, co jsi opustila toto světské a slzavé údolí,

Abys léčila své slabosti a skryté rány

V onom utrpení tak krutém.

Jakou zásluhu, tak velikou, jsi získala,

Že ti nad každou ženu bylo darováno,

Že jsi přijala jeden z Kristových trnů,

Ne jako světské ocenění, ne jako odplatu,

Neboť jsi věřila, že nemáš jiný poklad

Než onoho, kterému ses celá darovala.

A nezdálo se ti, že jsi už dostatečně čistá,

Když jsi 15 let trpěla kvůli trnu,

Abys odešla do radostnějšího života. 1457.

okouzující výhled na zalesněné hory. Člověk pak chápe, proč „Umbrie svatých“, „Umbrie mystická“, je také nazývána „Umbrii zelenou“.

Trny utrpení sv. Rity

Důvodem zmiňované popularity sv. Rity je především účinnost její přímlu-

vy: to, že je „zastánkyní v beznadějných případech“, jak ji vzýváme v litaních k ní. Čím je však dána tato neobyčejná účinnost a plodnost její přímluvy? V čem spočívá kouzlo její osobnosti? Při hledání odpovědi na tuto otázku nám může pomoci jeden ze symbolů sv. Rity, kterým je růže: rudá růže, již Bůh nechal zázračně vykvést v lednu na sklonku jejího života a která je ve velkém množství žehnána na její svátek.

Růže má předně trny, znamená utrpení. Toho se sv. Ritě dostalo v hojně míře: její manžel Paolo Mancini byl někdy tvrdý a zlostný. Když se sv. Ritě podařilo dlouhým úsilím tuto jeho drsnou povahu zmírnit, byl v místních bojích zavražděn.

Smrt synů

Bolest ze smrti manžela se v těch chvílích mísila se strachem o časný a věčný osud jejich dvou synů. Příliš dobře znala svou zemi a svůj lid a věděla, že společnost, zvláště početná rodina jejího muže, již pohlížela na její syny jako na ty, kdo mají pomstít svého otce: krev volala po krvi. Jaký je mohl čekat osud? Nejprve zabijí vrahy svého otce, a tak zabijí svou duši. Pak budou zabita jejich těla, neboť buď budou zavraždění příbuznými těch, které zabijí, nebo budou popraveni, protože statuty města Cascie trestaly mstitelů hrdelním trestem. V lepším případě budou muset utéci z města a žít jako zbojníci daleko od matky.

Svatá Rita se snažila, seč mohla, tomu zabránit. Zapřísahala své syny – ukazujíc přitom na Ukřižovaného –, aby vrahům svého otce odpustili. Když viděla, že její naléhání je zřejmě marné, prosila Boha, aby si její syny raději vzal k sobě, než aby oba zahynuli tělesně i navěky. Bůh její prosby vyslyšel a její synové brzy umřeli.

Rudý květ lásky ke Kristu

Svatá Rita tehdy po překonání určitých překážek vstoupila do kláštera sester augustiniánek v Cascii. Vstoupila sem poznamenána všim tím, co prožila: nebyla

Biskupové na plenárním zasedání zvolili nové vedení ČBK

Čeští a moravští biskupové se setkali v úterý 28. dubna 2020 na 122. plenárním zasedání ČBK v Olomouci, které trvalo pouze jeden den, a to při zachování všech opatření nařízených vládou ČR pro zamezení šíření Covid-19. Hlavním bodem jednání byla volba nového vedení ČBK.

Novým předsedou byl zvolen arcibiskup olomoucký a metropolita moravský Mons. Jan Graubner, který jako předseda

ČBK působil již v letech 2000–2010 a poslední dvě volební období byl místopředsedou ČBK. Za místopředsedu členové ČBK zvolili královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála. Novými členy stálé rady ČBK byli zvoleni litoměřický biskup Mons. Jan Baxant a ostravsko-opavský pomocný biskup Mons. Martin David.

Nové vedení ČBK se svých funkcí ujal k 1. květnu 2020.

-red-

stoikem, nebyla kamenem, ale milující ženou, jejíž srdce bylo hluboce zraněno smrtí manžela a synů. Ve své bolesti se však neuzavřela, ale otevřela se Ježíši Kristu: byla opravdu rudým květem růže lásky ke Kristu.

Už v mládí, když byla na mši svaté v kostele kláštera, kam později vstoupila, se jí hluboce vtiskla do srdce Ježíšova slova: „Já jsem Cesta, Pravda a Život.“ (Jan 14,6) A jak praví její starobylý životopis, „od té chvíle počala převroucně milovat tohoto Ježíše a sloužit mu [...]. Spravedlivá byla o ní slova, že nemohla říci pravdu, jestliže nehovořila s ním, ani nemohla žít, leč s ním, ani nemohla kráčet, leč s ním, ani vlastně nikdy vykonat něco dobrého bez něho [...]. Proto objala a pevně sevřela svého sladkého Ježíše.“

Rány sv. Rity vložené do Ježíšových ran

V klášteře sester augustiniánek v Cascie se uchovává slavnostní rakev z roku 1457, kdy sv. Rita zřejmě umřela. Na této rakvi je sv. Rita zobrazena vedle trpícího Krista a je opatřena podivuhodným nápisem, v němž je světička vzývána jako „blahoslavená se statečností a ctností“: „...opustila jsi toto světské a slzavé údolí, abys léčila své slabosti a skryté rány v onom utrpení tak krutém“, ⁽¹⁾ totiž v utrpení Krista. Svátá Rita tedy s láskou vložila své rány do ran Ježíše Krista – ztotožnila své rány s jeho ranami –, a to do té míry, že posledních patnáct let svého života nosila na svém čele ránu trnu Ježíšovy koruny.

Takto se její rány uzdravily a proměnily: staly se bohatým zdrojem uzdravení a milosti nejenom pro ni samotnou, ale

pro nesčetný zástup druhých – obdobně jako rány samotného Ježíše Krista, na nichž mají její rány podíl a s nimiž jsou její rány jedno.

Můžeme se tedy s velkou důvěrou modlit:

*Svatá Rito, růže lásky,
vroucně milující Ukřižovaného,
přímlyvkyně mimořádně mocná,
oroduj za nás!*

Poznámky:

⁽¹⁾ V originále – ve staré italské toho kraje – je napsáno:

„O beata co[n] fè[r]meça et con u[ir]tude [...]

Lassando la mu[n]dana et trista foce

Per sanar toi i[n]ferme et scure plage

In quella paxion tantu feroce.“

Srov. Mario POLIA: *Santa Rita da Cascia: La vita e i luoghi*. Cinisello Balsamo (Milano): San Paolo, 2010, s. 103.

Hlas umlčené Církve (2 – dokončení)

Služebnice Boží Marie Terezie Carloni (1919–1983)

Bilokace

Nepravosti páchané na pronásledovaných křesťanech často překračovaly míru únosnosti, takže mnohým hrozilo tělesné či psychické zhroucení. Aby mohla Marie Terezie těmto věrným svědkům víry pomáhat, dostala od Boha dar bilokace. Zatímco se fyzicky nacházela ve svém bytě v Urbinu v Itálii, byla zároveň s těmi, kteří potřebovali její pomoc. První, ke komu ji nebeský Otec poslal, byl primas Polska Stefan Wyszyński (1901–1981), který se po prožitém mučení 6. prosince 1954 nacházel v nejkrajnější nouzi a už nemohl dál. Od toho okamžiku posílal Pán Marii Terezii často do koncentračních táborů, kde utěšovala křesťany v jejich utrpení, povzbuzovala biskupy a kněze a některým pomohla utéct. Dostala se k mnoha informacím o podzemní Církvi v zemích východního bloku. V bilokaci mohla procházet zamčenými branami a ploty s ostnatým drátem, věděla, kde jsou položeny miny, a byla viditelná jen pro ty, ke kterým byla poslána.

Tímto způsobem se stalo, že papežům Piu XII., Janu XXIII., Pavlu VI. a Janu Pavlu II. mohla podávat informace, kte-

ré, kromě zúčastněných, nemohl znát nikdo jiný. Byl to neocenitelný zdroj informací. A tak se Marie Terezie dostala do kontaktu s podzemní Církvi Sovětského svazu, Československa, Bulharska, Jugoslávie, Číny a jihovýchodní Asie.

Pius XII. pověřil Marii Terezii, aby zorganizovala tři tajná setkání, na kterých by se mohli sejít a pohovořit zatčení církevní hodnostáři z různých zemí pod komunis-

Také papež Pavel VI. dostával od Marie Terezie (na obrázku se svým duchovním vůdcem) nejnovější informace o pronásledovaných křesťanech na Východě. Jako výraz úcty a díky za všechno, co tato velkorysá duše učinila pro Církev a papeže, jí Svatý otec daroval tento vzácný kříž a zároveň jí udělil vysoké vatikánské vyznamenání – čestný kříž Pro ecclesia et Pontifice.

tickou nadvládou. Takováto tajná setkání byla nevyhnutelná, aby podzemní Církve dokázala přežít, ale jejich uskutečnění bylo z lidského hlediska absolutně vyloučené. Jen díky mystickým darům, které měla od nebeského Otce, byla Marie Terezie schopná zorganizovat tyto tajné schůzky. Stalo se tak v Innsbrucku, Athénách a Norimberku. Ona sama se jich mohla také zúčastnit, tentokrát osobně, ne skrze bilokaci.

Při organizaci ji velmi účinně pomáhal mladý Maďar (s krycím jménem Philipp Trotzki), nadaný komunistický funkcionář, kterého si maďarští i zahraniční komunisté velice vážili pro jeho schopnosti. Ve skutečnosti se jednalo o seminaristu, kterému kardinál Mindszenty, inspirovaný Duchem Svatým, těsně před svým zatčením svěřil tajemství Církve v Maďarsku, ačkoli měl tento mladík teprve 16 let. Potom se Philipp ukrýval a znovu se objevil až po třech letech jako militantní komunist. Díky své inteligenci a energii udělal rychlou kariéru, stal se zástupcem ředitele věznice, ve které byl zavřený i Mindszenty, ba dokonce zastával vedoucí pozice na maďarském ministerstvu zahraničních věcí. Toto všechno

však dělal jen proto, aby mohl sloužit Církvi. Kardinál Mindszenty mu zcela důvěřoval, a proto ho ve vězení tajně vysvětil na kněze a o tři roky později na výslovné přání papeže Pia XII. ho taktéž v tajnosti vysvětil na biskupa. Už jako mladý kněz přinášel křesťanům ve vězení svatě přijímání. Díky jeho mezinárodním stykům a pozici na ministerstvu zahraničních věcí se Philippovi podařilo zařídit, že arcibiskupa Stepinace, primase Jugoslávie, pustili z domácího vězení a dovolili mu vycestovat. Těž zařídil, že maďarský primas kardinál Mindszenty mohl na několik dní opustit vězení. S falešnými pasy, oblečení do civilu, se oba arcibiskupové sešli 5.–9. června 1955 v Innsbrucku. Byla tam také Marie Terezie, Philipp Trotzki a Adolf P., rakouský kněz maďarské podzemní Církve. Po setkání sepsala Marie Terezie rozsáhlou zprávu, kterou potom odevzdala papeži Piu XII. V archivu je ještě dnes uschovaný list, který Alois Stepinac napsal P. Cristoforovi. Začíná slovy: „*Krásné Rakousko, ale ještě krásnější je duše Marie Terezie!*“

Krátce po poslední tajné schůzce v Norimberku (31. května 1956) Philipp jako 24letý, zcela vyčerpaný svým obětavým nasazením, zemřel koncem června na nevléčitelnou plicní nemoc.

Když 25. ledna 1959 papež Jan XXIII. ohlásil ekumenický koncil, velmi mu záleželo na tom, aby se našly možnosti a prostředky, aby se jej mohli zúčastnit také církevní hodnostáři ze zemí za železnou oponou. K tomu mu posloužily cenné kontakty, které s pronásledovanou Církví navázala Marie Terezie. Začátkem prosince 1959 mystička Marie Terezie v bilokaci putovala po 17 dní do mnohých zemí, kde byla Církve pronásledována (Polsko, Čína, Indonésie, Severní Korea, Rusko, Ukrajina, Litva, Lotyšsko, Estonsko, Československo, Maďarsko, Jugoslávie, Rumunsko, Bulharsko, Albánie a Východní Německo). Vždy v noci shromažďovala jednotlivé představitele křesťanských církví, aby mohli společně vypracovat směrnice pro klérus podzemní Církve, které potom předložila papeži Janu XXIII. k diskuzi o ekumeně. Svatému otci odevzdala i příspěvky těch biskupů, kteří měli zakázáno vycestovat ze země a nemohli se koncilu účastnit. Zároveň tlumočila těmto biskupům vzkaz Svatého otce. Vyčerpa-

9. listopad 1964: Marie Terezie spolu s primasem Polska kardinálem Wyszyńskim ve své soukromé kapli v Urbinu. Perlový náhrdelník jí daroval Pius XII.

na si do svého deníku zapsala: „*Procestovala jsem celý svět, abych odevzdala slova Svatého otce!*“

Marie Terezie vícekrát navštívila ukrajinského arcibiskupa, kterým byl tehdy Josip Slipyj (1893–1984), 18 let vězněný v různých gulazích na Sibiři. Informace, které získala od něj, jakožto hlavy ukrajinské řeckokatolické církve sjednocené s Římem, potom odevzdala Svatému otci. Rovněž mohla vězněnému arcibiskupovi tlumočit novinky o věřících podzemní Církve v jeho domovině, což získala též v bilokaci.

I když pronásledovaní křesťané na Ukrajině neviděli svého pastýře, mohli s ním být v kontaktu právě díky Marii Terezii. Ježíšovým neporovnatelným vítězstvím nad ateisticko-militantním režimem bylo, když v roce 1963 dosáhl papež Jan XXIII. u Chruščova toho, že arcibiskup a pozdější kardinál Josip Slipyj byl propuštěn a mohl se zúčastnit koncilu v Římě. Tu se – už na svobodě – setkal i s Marií Terezii. Můžeme si jen představit, jak dojemné muselo být jejich setkání v Římě v březnu 1963, když se sešli ti, kteří se vlastně seznámili už dávno předtím na Sibiři, kde arcibiskupa navštěvovala Marie Terezie v bilokaci.

Papež Jan XXIII. rozpoznal velikost povolání Marie Terezie tak jasně, že jí podobně jako jeho předchůdce Pius XII. znovu svěřil pronásledovanou Církve. Když Marie Terezie 3. června 1963 v bilokaci navštívila umírajícího papeže, odevzdal jí svou duchovní závěť:

„Obětoval jsem svůj život za koncil a za umlčenou Církve. Nyní umírám, ty

však musíš žít. Nechť se to, za co jsem obětoval svůj život, stane smyslem tvého života, cele se tomu oddej. To je dědictví, které ti zanechávám.“

Zvolení papeže Jana Pavla II. bylo pro Marii Terezii velkou radostí, protože kardinála Wojtyłu poznala na jedné schůzce s kardinálem Wyszyńskim, tehdejší biskupem ve Varšavě. Jan Pavel II. studoval všechny dokumenty týkající se tajných misí, které Marie Terezie zanechala papeži Piu XII., a tuto omilostněnou mystičku přijal na první soukromé audienci 20. ledna 1979 velmi laskavě a starostlivě. Tyto dvě velké duše měly přání setkávat se častěji, ale tělesná slabost Marie Terezie jí už nedovolovala často cestovat. A přece jí ještě nebeský Otec daroval možnost, aby po atentátu 13. května 1981 strávila několik hodin u postele zraněného papeže na klinice Gemelli. Byla u něj od půl deváté večer do jedné hodiny po půlnoci a potom o všem do detailu informovala svého duchovního vůdce.

Marie Terezie stále hlouběji chápala své povolání smírné oběti. Musela se podrobit vícero operacím, neustále trpěla bolestmi páteře a měla problémy s dýcháním. Jedla málo a svůj spánek často přerušila, aby mohla pomáhat druhým.

Navenek žila samotářsky ve svém skromném bytě v Urbinu, sbírala a posílala peníze, potřebné materiální věci a náboženské předměty pronásledované Církvi a v poslušnosti zapisovala všechny své zážitky. V jejím okolí sotva kdo věděl, že tato skromná, tichá žena nesla na svých bedrech břemeno velké a zodpovědné misie pro Církve. Marie Terezie zemřela 17. ledna 1983 ve věku 63 let. Na jejím náhrobním kameni jsou slova, která si sama vybrala: „*Mihi vivere Christus est, et mori lucrum.*“ – „*Pro mě žít je Kristus a zemřít je zisk.*“ Její život opět jen dosvědčuje, že tou nejučinnější misijní prací je modlitba a obětované utrpení. Právě to učinilo z Marie Terezie ženu, v níž našli oporu kněží, biskupové, kardinálové, a dokonce i papežové. Zároveň nám její život poukazuje na velkou lásku nebeského Otce, který se mimořádným způsobem stará o své děti v zemích, kde je ještě i dnes Církve pronásledována a utlačována.

*Z Vítězstvo Srdca 133/2020
přeložila a upravila -jk-*

Hodina, která má cenu života

Šedesát minut denně prožitých ve spojení s Božským Srdcem ukrytým ve svatostánku potěší Spasitele a nám získá mnoho milostí

Šedesát minut pro Pána znamená obětovat sebe sama, abychom vynahradili Božskému Srdci hříchy padlé lidské přirozenosti. Obrázek nám ukazuje neobvyklé hodiny, v jejichž centru vidíme Božské Srdce. Nakreslila je 12. března 1863 s. Marie Bernaud, francouzská řeholnice kongregace Navštívení Panny Marie, na základě vize, kterou jí odhalil sám Ježíš. Každá hodina má své strážce (např. jednotlivé andělské kůry nebo Matku Boží), kteří jsou tam vypsáni. Na okrajích jsou napsána jména osob denně bdících u Božského Srdce. Jsou to členové Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, kteří mu vynahrazují bolesti a strasti způsobené hříchy celého světa. Tyto osoby kladně odpověděly na volání Spasitele v Getsemanech: *Ani jednu hodinu jste nemohli se mnou bdít? A proto si vybírají jednu hodinu denně a obětují Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše vše, co v tu dobu prožívají. Činí tak denně až do posledního dne svého života.*

Toto dílo se začalo rychle a úspěšně šířit na celém světě. Již v roce 1864 mu bl. papež Pius IX. udělil své požehnání. „Možná díky tomu svět ještě existuje,“ říká sestra kongregace Navštívení a ředitelka Arcibratrstva Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Polsku, Marie Bernadetta Wysocka. Dodává, že se velmi často stává, že členové právě v hodinu, kterou si určili, umírají. Hodina bdění u Božského

Srdce nevyžaduje žádné změny v konání našich denních povinností. Jde o to, aby účel konání byl jiný než v ostatních hodinách. V pokynech společenství čteme:

„Členové si vyberou jednu hodinu v průběhu dne, kterou pak dodržují, a všechny běžné úkony konané v dané hodině obětují Nejsvětějšímu Srdci Páně a nic na nich nemění.“

Jedinou podmínkou je žít v milosti posvěcující. Když upadneme do hříchu, musíme se co nejdřív vyzpovídat. Jinak by smírná náhrada Božskému Srdci za hříchy celého světa neměla smysl, ří-

ká s. Bernadetta. Lidé v dopisech uvádějí hodně příkladů ze svého života. Někteří si vybírají hodinu, která pro ně bývá nejtěžší nebo stresující. Ve svých svědectvích uvádějí např. četná obrácení v rodině nebo zlepšení vztahů. Hodina věnovaná Ježíši není stáním v pozoru před obrazem nebo soškou. Je to opravdové a osobní setkání, na které se těšíme, jako když se setkáme s někým velmi blízkým, uvádí sestra. Samozřejmě to může být také hodina spojená se mší svatou.

Členové Čestné stráže jsou dnes rozesteti po celém světě. Stále někdo bdí při Božím Srdci. K členům Čestné stráže patřili rovněž papežové: bl. Pius IX., sv. Lev XIII. nebo sv. Pius X. Každá hodina strávená u Božského Srdce je pramenem štěstí a nepopsatelných milostí. Je třeba dodat, že členové jsou zapsáni v Knize Čestné stráže NSPJ v krakovském

klášteře Navštívení Panny Marie a pak ve Francii v Paray-le-Monial, kde je každý měsíc sloužena mše svatá za žijící i zemřelé členy a jejich rodiny.

Zdroj: *Gość Niedzielny 35/2019*
(Franciszek Kucharczak)

Volný překlad Kristina Roszaková

* * *

JSME ZDE TAKÉ

Čestná stráž Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše existuje už dvacet let ve farnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně. Scházíme se každý první čtvrtek v měsíci. Připravujeme formaci členů, účastníme se mše svaté a adorace v Getsemanech. Na první pátek v měsíci dáваме sloužit smírnou mší svatou k Srdci Páně. Naše jubileum jsme prožívali spolu s našimi kněžími. Při slavnostní mši svaté nám bylo uděleno biskupské požehnání Mons. Františka Lobkowicze, biskupa ostravsko-opavského, za což jsme velmi vděčni.

Zveme mezi nás všechny, kteří chovají úctu k Srdci Pána Ježíše. Naše heslo je: *At' Ježíš vždy žije v našich srdcích!*

vedoucí ČS NSPJ
Kristina Roszaková

Jak se stát členem?

- Slavnostním přijetím v kostele, kde společenství existuje;
- korespondenčně na uvedenou adresu;
- napsat e-mail.

Adresa

Farnost Nejsv. Srdce Ježíšova, Čestná stráž NSPJ, Kristina Roszaková, Masarykovy sady 24, 737 01 Český Těšín • e-mail: kris.ros@centrum.cz • tel. 731 534 081.

Více informací najde na polských webových stránkách www.strazhonorowa.pl.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! At' je vám tato doba podnětem k osobnímu obrácení. Modlete se, dítko, v samotě Ducha Svatého, aby vás posílil ve víře a důvěře v Boha, abyste byli důstojnými svědky lásky, kterou vás Bůh obdaruje prostřednictvím mé přítomnosti. Dítko, nedopusťte, aby vám zkouškami ztvrdla srdce, a modlitba aby byla jako poušť. Buďte odleskem lásky Boží a svědčte svým životem o vzkříšeném Ježíši. Já jsem s vámi a všechny vás miluji svojí mateřskou láskou. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. dubna 2020

Pondělí 18. 5. 2020

6:05 Na druhý pohled: 4. díl: Odpuštění **7:50** Buon giorno s Františkem **8:45** V pohorách po horách (66. díl): Mosty u Jablunkova – Bílý Kříž, Moravské Beskydy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Jan Pavel II. v České republice **11:15** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **11:20** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jan Pavel II., život Karola Wojtyły **13:25** První křesťané: Nebezpečí herezí **14:00** Ovečky: Mše svatá II [L] **14:35** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná – publicistka **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: přednáška P. Petr Smolek – Kdo je člověk **17:05** Můj chrám: Leoš Ryška, ředitel TV Noe, kostel sv. Marka v Ostravě-Heřmanicích **17:40** Víra do kapsy [P] **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadetty [P] **18:40** Církev za oponou: Život kněze **19:00** Sekvoj na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a jeho host [L] **21:10** Jan Pavel II. a pád komunismu **22:50** Kopeček plný oveček **0:00** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Radost z Boha **1:05** Post Scriptum **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 19. 5. 2020

6:05 Koncert manželů Radových **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:45** Příroda kolem nás: Rozmanité druhy naší přírody (slon indický, kudlanka nábožná a straka obecná) **10:05** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Radost z Boha **11:10** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **11:15** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadetty **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Harfa Noemova: A. Dvořák – Mše D dur **13:15** Bosna – Srdce pro bezmocné **13:40** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (64. díl): Tomáš Holub – vojenský kaplan **15:25** Obchod s migranty **16:00** Jan Sarkander (1576–1620) **16:50** Muzikál GEDEON **17:45** Nikdy není pozdě **18:00** Uzdrav naši zem [L] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka se Staňou Domanským [P] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (3. díl): Nad co nic většího nelze myslet: Nevyslovitelné mystérium Boha **23:05** Setkání s Václavem Hudečkem (1. díl): 39. ročník MF Pardubické hudební jaro **0:05** Post Scriptum [P] **0:15** Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2020 **0:40** Terra Santa News: 13. 5. 2020 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 20. 5. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2020 **6:30** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: přednáška P. Petr Smolek – Kdo je člověk **7:40** Hoja, hoja, mne se dobře paše...!: Jánošíkove dni v Terchovej 2017 **9:00** Živě s Noe [L] **9:25** Přímý přenos generální audience papeže [L] **11:15** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **11:20** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

jeskyně **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj chrám: Irena Pulicarová, kostel Panny Marie Růžencové v Plzni **13:15** Putování Modrou planetou: Čína **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (65. díl): Táňa Fischerová – herečka a politička **15:25** Příroda kolem nás: ježek a buvol pralesní **16:00** Outdoor Films s Janem Jenkou a Lukášem Kuldou (82. díl): S parkuristy do světa **17:35** Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2020 **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **18:50** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **19:20** Terra Santa News: 20. 5. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (87. díl): Současné písně chval [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: Miriam Swaffield – Budete mými učedníky **23:40** Generální audience papeže Františka **0:05** Post Scriptum [P] **0:15** Má vlast: Svätý Hostýn **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 21. 5. 2020

6:05 Církev za oponou: Život kněze **7:40** Terra Santa News: 20. 5. 2020 **8:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (3. díl): Nad co nic většího nelze myslet: Nevyslovitelné mystérium Boha **9:00** Živě s Noe [L] **9:40** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření **11:15** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **11:20** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zahrada Mariánská – Zvěstování: kostel Navštívení Panny Marie, Lechovice **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (66. díl): Jiří Karas – velvyslanec v Bělorusku **15:30** Generální audience papeže Františka **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2020 **16:20** V pohorách po horách (70. díl): Siná – Nízke Tatry **17:30** Večeře u Slováka: 7. neděle velikonoční [P] **18:00** Uzdrav naši zem [L] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (79. díl): Neřež [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Post Scriptum [P] **0:25** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2020 **0:45** Soňa **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 22. 5. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2020 **6:30** Můj chrám: Leoš Ryška, ředitel TV Noe, kostel sv. Marka v Ostravě-Heřmanicích **6:50** Biblická studna **8:10** První křesťané: Nebezpečí herezí **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a jeho host **11:15** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **11:20** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky

Pražského Jezulátka **11:30** Živě s Noe **11:45** Přejeme si... [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **13:01** Záznam koncertu pěveckého sboru Stojanova gymnázia Velehrad **14:00** Ovečky: Ježíš odchází k Otci [L] **14:35** Cesta k andělům (67. díl): Jan Graubner – arcibiskup olomoucký a metropolita moravský **15:30** Sekvoj na Mohelnickém dostavníku 2012 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2020 **16:50** Klapka se Staňou Domanským **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Prorok Léčitel: Solanus Casey **21:05** Má vlast: Konice [P] **22:35** Magdaléna, zbavená hanby **0:00** Post Scriptum **0:10** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **0:20** Svědectví mladých z komunity Cenacolo **0:35** Večeře u Slováka: 7. neděle velikonoční **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 23. 5. 2020

6:05 Na druhý pohled: 5. díl: Slepá poslušnost **7:35** Muzikanti, hrajte: Bojané **8:40** Příroda kolem nás: Rozmanité druhy naší přírody (slon indický, kudlanka nábožná a straka obecná) **9:00** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **9:05** Animované biblické příběhy: Nebeské království **9:35** GOODwillBOY V. (6. díl) **10:20** V posteli POD NEBESY V. (7. díl) **11:10** Můj chrám: Irena Pulicarová, kostel Panny Marie Růžencové v Plzni **11:30** Víra do kapsy **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Regina Coeli [P] **12:05** Pod lampou **14:05** Cvrlikání (79. díl): Neřež **15:10** Pro vita mundi: biskup Karel Otčenášek **16:00** Z Radhoště přes Javořinu na Soláň: Rožnovské slavnosti 2017 [P] **17:25** První křesťané: Konec pronásledování: Konstantin [P] **18:00** Mše svatá z kostela sv. Václava, Ostrava [L] **18:55** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám **19:00** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na skále **19:20** V pohorách po horách (73. díl): Bílá skála – Jizerské hory [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hyacinta – Zázrak z Fatimy (1/2) **20:50** Tesání vlastního osudu [P] **21:30** Jan Pavel II. – Hledal jsem vás **23:05** Živě s Noe **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 24. 5. 2020

6:05 Biblická studna **7:25** Řeckokatolický magazín **7:45** Bůh v Číně **8:50** Večeře u Slováka: 7. neděle velikonoční **9:20** Hyacinta – Zázrak z Fatimy (1/2) **10:05** Církev za oponou: Život kněze **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava, Ostrava [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Tesání vlastního osudu **13:15** Muzikanti, hrajte **13:50** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a jeho host **14:55** Jan Pavel II. – Hledal jsem vás **16:30** Živě s Noe **17:45** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len [P] **17:50** Animované biblické příběhy: Znamení časů [L] **18:20** Missio magazín: Květen 2020 **19:25** Příroda kolem nás: Mezinárodní setkání sokolníků [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hyacinta – Zázrak z Fatimy (2/2) **20:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (4. díl): Osamělá chlouba našeho pádu: Maria, Matka Boží **21:45** V souvislostech **22:10** Klapka se Staňou Domanským **23:15** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štípy u Zlína [P] **0:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 18. 5. o 16:45 hod.:
Kulmenie (Ježiš Nazaretský)

Za jedno z najdokonalejších filmových spracovaní evanjelií je pokladaný film Ježiš Nazaretský od režiséra Franca Zefirelliho. Čo sa ukrýva za úspechom tohto filmu a ako vznikol? Rozpráva Jozef Halfo, bratislavský pomocný biskup.

Utorok 19. 5. o 21:15 hod.:
Don Alberione, Boží vydavateľ (dokument)

Pod vplyvom nadprirodzeného zjavenia dostal úlohu ukazovať Cirkvi nové spôsoby hlásania evanjelia prostredníctvom tlačí v podobe kníh a časopisov a neskôr prostredníctvom filmu. Nevyhnutnú potrebu Cirkvi komunikovať s veriacimi modernejším a zrozumiteľnejším spôsobom presadzoval aj vtedy, keď vo vlastných radoch nenachádzal pochopenie. Až po 30-tich rokoch neúnavnej práce aj samotná Cirkev uznala, že Spoločnosť sv. Pavla bola prvou a vtedy najväčšou ohlasovateľkou radostnej zvesti.

Streda 20. 5. o 10:30 hod.:
Kráľovná neba na hore Butkov (dokument)

Dokument o vzniku a tvorbe najväčšej monumentálnej sochy Panny Márie – Matky milosrdenstva v strednej Európe. Film o vízií,

odkaze a poslaní. Ale aj o najmladšom, no zároveň najrychlejšie sa rozvíjajúcom pútnickom mieste na Slovensku.

Štvrtok 21. 5. o 17:00 hod.:
Večera u Slováka (7. veľkonočná nedeľa)

Diskusná relácia nad nedeľným evanjeliom, moderuje dp. Vladimír Slovák.

Piatok 22. 5. o 19:30 hod.:
Môj tajný priateľ (animovaný film)

Malá Angie verila, že má svojho strážneho anjela. Dokonca mu dala aj meno – Miki. Keď sa jej však brat Danny vysmieval, začalo jej to vrtať v hlave.

Sobota 23. 5. o 20:30 hod.: Staromódny (film)

O vzťahu dvoch ľudí, ktorí sa pokúšajú navzájom sa zblížiť «staromódny» spôsobom.

Nedeľa 24. 5. o 21:00 hod.: Medzi nebom a zemou

O tom, či bol stredovek iba temný a osvietenstvo iba svetlé a čo tieto obdobia znamenali pre život ľudí na Slovensku, sa budeme rozprávať s historikom Ivanom Mrvom. Moderuje Marián Gavenda.

ZMENA PROGRAMU VYHRAZENA
BREVIÁR PRO LAIKY
16. – 23. KVĚTNA 2020

Zmena v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 5.		PO 18. 5.		ÚT 19. 5.		ST 20. 5.		ČT 21. 5.		PÁ 22. 5.		SO 23. 5.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	1722	1941	632	711	642	722	642	722
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	1723	1941	632	711	642	722	642	722
Antifony	611	687	935	1046	950	1062	965	1079	633	712	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	611	687	615	692	618	695	1724	1942	633	712	644	724	649	730
Antifona k Zach. kantiku	611	688	615	692	618	695	1320	1534	633	712	644	724	649	730
Prosby	612	688	615	692	619	696	1724	1943	633	712	645	725	650	731
Závěrečná modlitba	612	689	1372	1533	619	696	1320	1534	634	713	645	1536	651	732
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	612	689	616	693	619	696	622	700	637	716	646	726	651	732
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	619	696	622	700	634	713	645	726	651	732
Nešpory:														
SO 16. 5.														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	628	707	628	707	641	721
Antifony	609	686	613	690	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	617	694	620	697	630	710	639	719	647	727
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	617	694	620	698	631	710	640	719	647	728
Prosby	610	687	614	691	617	694	621	698	631	710	640	720	648	729
Záv. modlitba	612	689	612	689	1372	1533	619	696	634	713	634	713	645	726
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 17. 5. – 6. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 8,5–8.14–17

Ž 66(65),1–3a.4–5.6–7a.16+20

 Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*)

 Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Petr 3,15–18

Ev.: Jan 14,15–21

Pondělí 18. 5. – nezávazná památka
sv. Jana I.

1. čt.: Sk 16,11–15

Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b

 Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj*)

národ. Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,26–16,4a

Úterý 19. 5. – ferie

1. čt.: Sk 16,22–34

Ž 138(137),1–2a.2bc–3.7c–8

 Odp.: 7c (*Zachraňuje mě tvá pravice,*)

Hospodine. Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,5–11

Středa 20. 5. – nezávazná památka
sv. Klementa Marie Hofbauera
nebo sv. Bernardina Sienského
(na Moravě: památka sv. Klementa Marie Hofbauera)

1. čt.: Sk 17,15.22–18,1

Ž 148,1–2.11–12.13–14a.14bc

 Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy.*

 Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Jan 16,12–15

Čtvrtek 21. 5. – slavnost
Nanebevstoupení Páně

1. čt.: Sk 1,1–11

Ž 47(46),2–3.6–7.8–9

 Odp.: 6 (*Bůh se vznášel za jásetu,*)

Hospodin vystupuje za hlaholu trub.

 Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Ef 1,17–23

Ev.: Mt 28,16–20

Pátek 22. 5. – nezávazná památka
sv. Rity z Cascie (v brněnské
katedrále: slavnost Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 18,9–18

Ž 47(46),2–3.4–5.6–7

 Odp.: 8a (*Bůh je králem celého*)

světa. Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,20–23a

Sobota 23. 5. – ferie

1. čt.: Sk 18,23–28

Ž 47(46),2–3.8–9.10

 Odp.: 8a (*Bůh je králem celého*)

světa. Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,23b–28

BIBLICKÁ LITERATURA

**ILUMINOVANÁ KNIHA ŽALMŮ •
ILUSTROVANÉ TEXTY VŠECH
150 MODLÍTEB A PÍSNÍ**

Doprovodné texty z angličtiny přeložila Jana Hlávková

Kniha Žalmů patří k nejoblíbenějším a nejpoetičtějším knihám Bible. Obsahuje 150 chval, písní dikuvzdání a důvěry. Toto české vydání, které navazuje na tradici misálů, přináší Knihu Žalmů doplněnou nejen vybranými iluminacemi z gotických žaltářů, hebrejských rukopisů či liturgických knih hodinek, ale také ilustracemi a propracovanými bordurami. Tvoří tak výjimečné umělecké dílo navazující na tradici středověkých iluminovaných rukopisů. Tato publikace vychází z kralického překladu Žalmů.

Nakladatelství Slovart s. r. o.

Váz., 155x207 mm, křídový papír, 250 stran, 369 Kč

ÚCTA KE SVATÝM

**SVATÝ JÍŘÍ • ŽIVOTOPIS A LEGENDY
Z německých, italských a latinských textů
přeložil Josef Kolářek • Odpovědný redaktor
Michal Altrichter**

Patron východní i západní církve, skautů, četných spiritualit a rytířských řádů, hluboce spojený s naší vlastí, jakož i s národy Anglie, Gruzie, Kanady, Řecka, Ruska... je představen v sérii životopisů a legend. Po překladech textů z latiny, němčiny a italštiny následují zobrazení ikon i děl klasických výtvarných umělců.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.

Brož., 130x205 mm, 80 stran, 110 Kč

MODLÍME SE

**NOVÉNA KE SVATÉMU ALFONSOVI Z LIGUORI
V OSOBNÍM PONÍŽENÍ**

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luísa Karczubová

Alfons z Liguori (1696–1787), zakladatel řeholní společnosti redemptoristů, výrazně ovlivnil dějiny lidského ducha. Regály naplněné jeho díly, překládanými do více než šedesáti jazyků světa, nejsou ničím ve srovnání s tím, co dramatického během života zakoušel. Ten, kdo se tuto nověnou modlí, těží devět dní z toho, v němž Hospodin slavně zvítězil.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 28 stran, 35 Kč

NOVÉNA KE SVATÉMU JANU NEPOMUCKÉMU

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luísa Karczubová

Po celých devět dní žijeme v blízkosti českého světce Jana Nepomuckého. Přejeme si osvojit něco z jeho bohatého života: statečnost v mezních situacích, nehučnou zbožnost, důvěrnost s Ježíšovou Matkou, objevení tajemství ve svátosti smíření, komunikující kněžství...

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

**NOVÉNA KE SVATÉ ÁJI, OCHRÁNKYNI V PRÁVNÍCH
SPORECH**

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luísa Karczubová

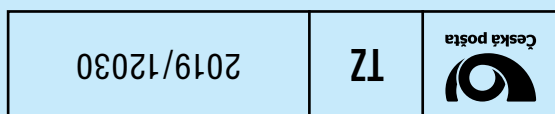
Belgická světice Ája, manželka valonského hraběte Hennegavského, po jeho smrti benedikťanka, zemřela 18. dubna 708. Do hloubky prožívala nespravedlnost ubližující těm, kteří za ní s důvěrou pro radu přicházeli. Je patronkou těch, kteří vedou soudní spory a nemohou se ubránit.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc**